

Anuubias avab õied vee all

Kui veetaim anuubias on kasvanud heades tingimustes, on ühel päeval lootust näha, kuidas ta vee all õitsema hakkab.

Lääne-Aafrikast pärit anuubiased (*Anubias*) on armastatud akvaariumitaimed. Koos populaarsete toataimedega nagu flamingolill, monstera, nõelkõis, tõlvlehtik ja sulgvõhk kuuluvad nad võhaliste sugukonda. Sealt leiab veel teisi- gi akvaariumisse roheluse toojaid, näiteks peittõlviku (*Cryptocoryne*) ja vesisalati (*Pistia*).

Kuna anuubiased kasvavad enamasti väga varjulistes paikades, sai ka taimeperekond nime Egiptuse surnute jumala Anubise järgi.

Looduses kasvavad anuubiased enamasti mageda veega jõgedes ja ojades, nende niisketel kallastel ja soodes. Taimeperekonna esindajatele on iseloomulikud laiad, pak- sud ja eri kujuga tumerohelised lehed. Pikka, väikeste õitega õisikut ümbritseb kandleht.

Akvaariumitaimena kasvatatakse enamasti kameruni anuubiast (*A. barteri*) ja tema sorte, aga populaarsed on ka lõvimägede anuubias (*A. afzelii*), erilehine anuubias (*A. heterophylla*) jt. Olenevalt liigist ja sordist võib taime kõrgus olla 5–50 cm.

Anuubiased on võrdlemisi aeglase kasvuga – uue lehe kasvatab taim umbes kolme nädalaga, vahel kulub selleks veelgi rohkem aega. Sellest hoolimata on nad armastatud akvaariumitaimed just oma vähenõudlikkuse poolest.

Taime aeglast kasvu saab veidi kiirendada heade valgustingimuste, väetamise ja CO₂ lisamisega.

Kõige paremini sobib kasvaks vesi, mis on 22–28° soe. Ent anuubiased saavad hakkama ka veidi soojemas või jahedamas vees. Sobivaim vee pH on vahemikus 6,5–8.

Kui taimed jäävad nälga, siis kasv pidurdub ning lehed muutuvad auguliseks või kolletuvad. Seda

Selles akvaariumis avas anuubias oma õisikud tänavu veebruari keskel. Kokku oli taimel kolm õisikut, mis järjepanu lahti läksid. Üks õisik püsis taimel kaks-kolm nädalat ja nii jagus põnevat õieilu akvaariumisse pea poolteiseks kuuks.

ei juutu, kui pinnas on rammus ja vesi toitaineterikas. Tasakaalu säilitamiseks tuleks akvaariumivett siiski regulaarselt vahetada.

Toitainetepuudust saab ennetada või kõrvaldada balansseeritud (akvaariumis sobilike) väetiste kasutamisega.

Valguse suhtes pole anuubiased samuti kuigi nõudlikud, neile sobib nii tagasihoidlikum kui ka hea valgustatus. Vaid otsese ja tugeva valguse korral võivad lehtedel leida sobiva elupaiga mitmesugused vetikad.

Kui paljusid pehmemate lehtedega taimi armastavad näksida taimtoidualised kalad, siis anuubias on üks neist, kelle kalad rahule jäta- tavad. Tänu sellele sobib anuubias kasvama ka sellisesse akvaariumisse, kus elavad kuldkalad ja kirev- ahvenlased.

Istutades peab anuubiase tugev risoom substraadist välja jääma. Kui katate selle üleni pinnasega, läheb taim kiirelt mädanema ja hakkub.

Anuubiased on kenad vaadata ka nii, kui kinnitate nad tamiili abil kivile, kannule või akvaariumis olevatele dekoratsioonidele.

Paljundada saab seda veetaime varrepistikutega, millele jäetakse paar lehte. Suuremat puhmikut võib ka jagada.

Kui anuubias on saanud vane- maks ja on kasvanud heades tingimustes, on teil lootust ühel päeval näha vee all või selle piiril tema kauneid kreemvalgeid õisikuid. Anuubiase õitsemine ei ole siiski väga tavaline, pigem võib seda pidada erakordseks sündmuseks.

ASTRID LEPIK

Aialeht.ee